

[O. O. Heilesen.]

fornyet Overvejelse i Finansudvalget, og at derfor dette Ændringsforslag tages tilbage.

Hauge: Jeg finder Anledning til at sige, at jeg ikke har udtalt mig om den højtærede Justitsministers Forhandlingsvillighed, jeg har blot sagt, at det ikke var lykkedes Ministeren i Finansudvalget at faa det konservative Folkeparti, der ellers skulde være det Parti, der støttede ham i en Sag af denne Beskaffenhed, til at stemme for Bevillingen. Deri ligger jo i hvert Fald en Antydning af, at man rent sagligt kan diskutere dette Spørgsmaal, uden at Diskussionen faar Karakter af, at nogen af dem, der deltager i den, paa nogen Maade nærer Uvillie mod det nordiske Samarbejde. Der-til kan jeg føje, at den meget ærede Ordfører for Venstre vedrørende dette Afsnit af Finanslovsforslaget ogsaa erkendte, at Spørgsmaalet er af den Art, at man meget vel kan diskutere det rent sagligt. Det er altid omtvisteligt, om Staten skal give Bevillinger af den Art, her er Tale om, og jeg mener, at det bliver særlig omtvisteligt, naar vi staar i den Situation, at vi skal spare baade her og der paa Omraader, som det gør ondt at spare paa. Naar jeg erindrer de mange Forslag, som Ministeriet i Vinterens Løb har stillet i Finansudvalget, faar jeg et stærkt Indtryk af, at Ministeriet ikke altid har overvejet sine Forslag nøje, hvad deres finansielle Rækkevidde angaar. Nu kan det i og for sig være rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde, at hvis man vilde slaa ned paa Bevillinger af den Art, skulde man ikke tage en enkelt Bevilling ud, men gaa mere almindeligt til Værks. Deri har det ærede Medlem Ret, men man kan faa saa meget præsenteret og paa Grund af forskellige Omstændigheder blive ført til at gaa med til saa meget, at man til syvende og sidst staar overfor et Krav om en Bevilling, som man maa sige nej til. Det er det, som er sket i dette Tilfælde. Regeringen har i mange Tilfælde stillet Forslag i Finansudvalget om Bevillinger, som, tør jeg sige, alle Partier har været noget forbavset over, og som aldeles ikke har været Udtryk for virkelige Sparebestræbelser. Da Regeringen nu ikke har kunnet faa sit Allianceparti med til at støtte dette Ændringsforslag, maa den højtærede Justitsminister have os undskyldt, at vort Parti heller ikke kan være med dertil; saa maa der være gode Grunde for os til at sige: Hus forbi, saa meget mere som mange Bevillinger af højt

fornøden Art, som Socialdemokratiet, der repræsenterer den store arbejdende Befolkning, kunde være interesseret i, blankt er afvist, hvad enten Kravene kom fra Arbejderne direkte eller blev stillet fra vort Partis Side i Rigsdagen. Af disse Grunde maa vi modsætte os denne Bevilling, og jeg tror ikke, det hjælper noget, at man henviser dette Spørgsmaal til fornyet Behandling i Finansudvalget. Thi jeg kan dog ikke tænke mig, at det konservative Folkeparti, der straks afviste denne Sag, nu skulde være rede til at strække Gevær for den højtærede Justitsminister, saaledes at Socialdemokratiet skulde blive det eneste Parti, der havde Mod til at modsætte sig denne Bevilling.

Pitzner: Som ærede Medlemmer muligen vil erindre, stillede mit Parti i Fjor en Del Ændringsforslag, gaaende ud paa at slette alle Bidrag til Rejser i Udlandet og til Formaal af den Art, som vi diskuterer her i Øjeblikket. Vi fik dem ikke gennemført, og jeg maa selv indrømme, at der var Forslag imellem, som jeg kun med blødende Hjerte var med til at stille; men mit Parti har nu en Gang det Synspunkt, som fik Udtryk gennem de Forslag, vi stillede i Fjor. Det er derfor ret naturligt, at vi i Aar gaar imod det Ændringsforslag, som er stillet her, og det har kun kunnet være os en Tilfredsstillelse, at to andre Partier har fulgt os. For ikke at blive misforstaaet vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side selvfølgelig ikke paa nogen Maade er imod nordisk Samarbejde, tværtimod. Jeg beder det ikke opfattet som Storhedsvanvid overfor de Herrer Jurister, naar jeg nævner, at vi indenfor Haandværket i de nordiske Lande allerede gennem en meget lang Aarrække — omend ikke saa lang som for Juristernes Vedkommende — til Stadighed har haft Samkvem med hinanden, haft Møder, hvor vi har drøftet Spørgsmaal vedrørende Haandværket i Almindelighed, og ogsaa har afholdt Fester; men *vi betaler det selv*. Vi har haft saadanne Møder her, i Sverige, i Norge, og vi kommer forhaabentlig til Finland, og alle Vegne har Organisationerne selv afholdt Omkostningerne.

Den ærede Ordfører udtalte, at der kunde være Formaal, som f. Eks. Kongresser eller lignende i Udlandet, hvortil der burde ydes Bidrag. Heroverfor vil jeg gerne have Lov til at henvise til Pagina 1251 i Bilagene til Ændringsforslagene, hvor netop den højtærede Statsminister henstiller til de øvrige Ministre at være varsomme med at foreslaa Bevillinger til Deltagelse i inter-